

תמי אשל	-	הילד
זוי שביט	-	אילה (האריה)
יצחק אסיאס	-	הקצב
איתן גור	-	האופה
אואגן נכט	-	כפולים

משחחפים:	
טוביאס	- אריה אליאס
הדודה קלרה	- אתי גרוטס
ארך	- אלי גלזר
ברך	- יצחק בק
זוטא	- יוני חן

מאת: משה בן-שאול
 עפ"י: ט. אוגנר
 בימוי: שוקי ווגנר
 מוסיקה: דובי זלצר
 תפאורה ותלבושות: לידיה פנקוס-גני
 תאורה: בנצי מוניץ

האגודה לקידום תרבות התיאטרון לילדים ולנוער מיסודו של משרד החינוך והתרבות
רחוב נחמני 17א תל-אביב. טל. 291437, 294606.

זוהי קומדיה מוסיקלית, המתאימה לילדים בגילים 6-10 תוכנה פשוט, קל להבנה; העלילה כולה מתרחשת סביב כיכר של כפר גיבוריה - שלושה שודדים: ארך - המבוגר, המנהיג, ברך - הבנוי, הפחדן; וזוטא - הקטן בשודדים, על ביתם שומר אריה. בכפר עומדת להערך חגיגת-הפתעה לכבודו של טוביאס - זקן הכפר, שוטר וכבאי, שהגיע לגיל 75.

השודדים רוקנו את האיטליו והמאפיה מכל המעדנים שהוכנו לקראת החגיגה. הם מתכוננים להשתתף בחגיגה - מתוך תאווה הזלילה. ילד וילדה פוגשים בהם, מזעיקים עזרה, השודדים נעלמים. האופה - מגלה כי כל העוגות שהכין נגנבו. הקצב - מגלה שרוקנו את איטליו מכל המטעמים שהכין: "הם לא השאירו שום דבר/ רק עור פרה, וזב לטאה וראש עכבר". הדודה קלרה, משוגעת לנקיון, מנעימה את המסיבה ב"שיר הנקיון": השודדים מגיעים לביתם ומגלים בו אי-סדר נורא. המטעמים נזללו ע"י האריה, שומרם. הם מחליטים לחטוף את הדודה קלרה, כדי שתעשה סדר ונקיון בביתם ותדאג לכל צרכיהם. הם חוטפים אותה בשנתה עם כסא הנדנדה שבתוכו היא שוכבת. הדודה, קלרה משתלטת לא רק על הבית - אלא אף על השודדים. היא מפקדת עליהם לנקות, להבריך ולצחצח הכל - ושולטת בהם ביד רמה. הם מבצעים את פקודותיה מתוך

צער ואנחות והופכים להיות משרתיה. כשבאים טוביאס ועמו אנשי הכפר, הם נדהמים למצוא את הדודה קלרה מאושרת כשהשודדים, עפ"י פקודתה, מקבלים פניהם בורי-פרחים. היא אינה רוצה לחזור לביתה, כי אלפה את השודדים לדאוג לכל צרכיה.

השודדים מתאוננים על מר גורלם הם מחליטים להחזיר את דודה קלרה, בשהיא נמה בכסא הנדנדה לביתה. "נמאס לחיות בתוך הסדר, רוצים לחזור להיות שוב עדר..." היא נדהמת להתערער בביתה וכל אנשי הכפר תמהים על חזרתה הפתאומית. ילד מספר ששמע את שיחת השודדים המתכוננים לפרוץ לאיטליו. תושבי הכפר מכינים להם מארב ולוכדים אותם ברשת. הם מביעים חרטה, הדודה קלרה משביעה אותם שיהיו אזרחים טובים, עתה הגיעה העת לחוג את יום הולדתו של טוביאס הזקן ואת החלטת השודדים לחזור למוטב.

המחזה כתוב בפרוזה חרוזה בהומור רב. משולבים בו שירים רבים וקלים לקליטה. אין זה מחזה דידקטי - ואין מקום לטיפול רעיוני ומטיפ, זהו מחזה שיש בו מהראשוניות של סיפור עם. קיטוב בין הגיבורים ("הטובים" מול "הרעים"), עימות מרכזי הבא על פתרונו. יש גם עימותי משנה: בין השודדים לבין עצמם; בין הדורות (הילדים מול הדודה קלרה); בין הדודה קלרה

לאנשי הכפר (בנושא שמירת הנקיון). יש בו דו-שיח ער וההומור והחריזה מקילים על קליטתו. גם נושאים רציניים כשמירת נקיון וסדרי חברה תקינים - מועלים מנקודת ראות הומוריסטית. אפשרויות לפעילות:

מאחר וזה מחזה הבא לבדר, להנות, אין לפגום בהנאה זו ע"י שיחות בעלות אופי דידקטי-רעיוני. כדאי לנסות בעזרת הגירוי לפתח פעילות יצירתית.

1. נסיון לחבר סוף אחר למחזה ולהציגו.
2. נסיון להעתקת הנושא להודי הכתה: ארך ברך וזוטא רוצים לשדוד את בית הספר. הכתה מתארגנת...
3. ארך, ברך וזוטא עוברים למקום ישוב אחר. קליטתם בחברה החדשה.
4. הבעה בדרך פלסטית (ציור, כיור וכו') של סיטואציות מהמחזה.
5. חזרה על שיר מהמחזה ולימודו.
6. הבחנה בין הומור לשוני והומור של סיטואציה - שלשניהם דוגמאות רבות במחזה, תרגיל במשחקי לשון הומוריסטיים והמצאות לשוניות.

אליעזר מרכוס